

Пази са отъ гроба !

Не би ; разсѣннихъ са и, за да не засня, азъ са исправихъ сѣдишката, скръвнихъ са и вторачихъ очитѣ си кждѣ гроба.

По едно време зачухъ едно слабо цѣгъркание кждѣ гроба. Още по-добрѣ са услухахъ и ето че това цѣгъркание ми са стори като да развива нѣкой едно витло (бурма). Сърцето ми са растуна още повече. Цѣгърканието ту преставаше, ту пакъ са захващаше и усиливаше. Тогава станахъ, грабвамъ револвера и, по чорани, лека-полека приближихъ до гроба и застояхъ са надъ него.

Тукъ отвиванието на бурмата са чуваше още по-добрѣ. Заведнѣжъ капакътъ захвана да са бута и да са надига. Смотията на около, съживявяването на това страшилище ма направиха съвсѣмъ да са растрепера. Страхътъ като че ми даде сила, посвзехъ са и, хопъ ! сядамъ върху капака на гроба, възсѣднахъ го и съ сичката сила са натиснахъ отгорѣ му.

Зачю са въздишание, мнимиятъ мъртвецъ изехтя отъ болезка.

— Твърдѣ добрѣ, му рекохъ азъ, охкай колкото щешъ, азъ та вече не пуцамъ, не ли та зехъ отдолу си, мирувай !

Откато добрѣ са намѣстихъ върху капака на гроба, зехъ да са отлѣдвамъ на около си, да докопамъ нѣщо, съ което да зачукамъ капака по-здраво. Отдолу ми оживелиятъ се пжшка и са напругаше съ колкото сила има за да надигне капака, нѣ сичкото му напжвание бѣше напусто. Азъ добихъ извънестественна сила.

Малко надалечко отъ мене висяше едно вжже, което полегичка дръпнахъ къмъ себе си, смжгнахъ го и обвихъ съ него четири пжти гроба, и го затегнахъ добрѣ. Наблизу бѣше чукътъ съ гвоздеитѣ, които чѣсто потрѣбваха въ магазинята за загвоздяване на слабо закованитѣ сандѣци, дотѣтрахъ ги до гроба и зехъ да заковавамъ отвердомъ капака на кявура, колкото